

Sygn. akt II Cz 122/14

POSTANOWIENIE

K., dnia 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Wojciech Vogt

Sędziowie: S.S.O. Barbara Mokras

S.S.O. Janusz Roszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K.

przeciwko A. W. (1) i A. W. (2)

na skutek wniosku pozwanych o wyłączenie sędziego

w przedmiocie zażalenia A. W. (1) i A. W. (2)

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 24 lipca 2013 r., sygn. akt I Nc 2808/12

postanawia:

oddalić zażalenie

Sygn. akt II Cz 122/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu nie znalazł podstaw do wyłączenia Sędziego Sądu Rejonowego D.J. od rozpoznania sprawy prowadzonej pod sygn. akt I Nc 2808/12.

W uzasadnieniu wskazano, iż w niniejszej sprawie nie zostały spełnione przesłanki z art. 48 k.p.c. oraz art. 49 k.p.c., stąd nie ma podstaw dla uwzględnienia wniosku o wyłączenie sędziego.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wnieśli pozwani zarzucając naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 49 k.p.c. i art. 52 § 2 k.p.c. W uzasadnieniu wskazano, iż rozpoznający sprawę Sędzia Sądu Rejonowego D. J. prowadzi postępowanie stronniczo, czego przejawem, zdaniem skarżących było dwukrotne powiadomienie pozwanej na rozprawie w dniu 24 maja 2013 r., że otrzyma drogą pocztową postanowienie, od którego będzie mogła wnieść zażalenie. Pozwani podnieśli nadto, że w składzie sądu rozpoznającego wniosek o wyłączenie sędziego znajdowała się sędzia, co do której zachodziły przesłanki wyłączenia gdyż rozpoznawała wcześniej sprawę pozwanej, prowadzoną pod sygn. akt I C 844/02, która zakończyła się dla niej niekorzystnym rozstrzygnięciem.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak zasadnie wskazał Sąd I instancji art. 49 k.p.c. przewiduje możliwość wyłączenia sędziego, między innymi na wniosek strony, jedynie w przypadku gdy istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności.

Zauważenia wymaga, iż w uzasadnieniu zażalenia skarżący zmienili dotychczasowe stanowisko uzasadniające wniosek o wyłączenie sędziego podnosząc, iż pozwana została błędnie pouczona przez sędziego w toku rozprawy w dniu 24 maja 2013 r. o przysługujących jej środkach zaskarżenia, gdy tymczasem dotychczas twierdzili, iż przesłanką wyłączenia sędziego było m.in. nie wydanie postanowienia na rozprawie w dniu 24 maja 2013 r. Analizując zatem treść tego zarzutu wskazać należy, iż stanowi on jedynie polemikę z prawidłowym rozstrzygnięciem Sądu Rejonowego a stanowisko strony pozwanej wynika jedynie z chęci zmiany niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, nie mając oparcia w okolicznościach faktycznych i prawnych sprawy. Podkreślenia nadto wymaga, iż zarzuty naruszenia prawa procesowego nie stanowią przesłanki przewidzianej w art. 49 k.p.c. mogącej być podstawą wyłączenia sędziego.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 52 § 2 k.p.c. podkreślenia wymaga, iż wbrew stanowisku skarżących orzekanie sędziego w innej sprawie, w której stroną była pozwana nie stanowi przesłanki wyłączenia tego sędziego od rozpoznania innych spraw tej strony. Nie ma również żadnego znaczenia wynik uprzednio zakończonych spraw. Wskazać przy tym trzeba z całą stanowczością, że uwadze pełnomocnika skarżących umknęło, iż z brzmienia art. 49 k.p.c., określającego przesłanki do wyłączenia sędziego, nie wynika, aby wyłączenie takie dotyczyło globalnego wyłączenia od wszystkich prowadzonych spraw danego podmiotu.

Mając na uwadze powyższe argumenty Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu I instancji, iż przytoczone okoliczności nie stanowią przesłanek do wyłączenia sędziego. Stąd na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.